

36 Dionysios, regeringsråd

{biblink} Apg 17:34.

Icke många i ansedd ställning blev omvända vid Pauli predikan, det har han själv sagt beträffande Korint, och det var också fallet i Athen. Aposteln blev där som bekant dragen inför domstol, till på köpet inför själva regeringsrätten, den namnkunniga Areopagen, som hade att handlägga svåra brott, såsom t. ex. mord, men som också hade betydande politiska befogenheter. Att predikan om Jesu uppståndelse kunde tas så allvarligt, kan kanske förvåna, när man betänker att tron på ett liv efter detta va utbredd i Athen och hade förfäktats av några av stadens mest uppskattade filosofer, framför allt Platon, som levde flera hundra år tidigare men alltjämt utövade stort inflytande genom sina skrifter. Det oerhörda, det utmanande hos Paulus var inte att han förkunnade att det finns ett liv efter döden, utan att han påstod att en man vid namn Jesus hade kroppsligen uppstått från de döda. Hade aposteln nöjt sig med att i likhet med nutida liberaliserande teologer bekänna sig till en "uppståndelse" i rent andlig mening, så hade han utan tvivel inte blivit antastad, ja kanske hade han vunnit stora framgångar i Athen.

Nu var detta emellertid otänkbart. Paulus hade blivit övertygad om att Jesus verkligen var uppstånden i den mening som Petrus och Johannes inlade i ordet. Detta ledde till att den ärevördiga domstolen skrattade ut den judiske predikanten, ty något så uppåt väggarna galet kunde man inte annat än skratta åt. Den anklagade fick gå fri, men hånskratten rullade som en ås genom hela staden, när domstolsprocessen blev allmänt bekant. Och herrar regeringsråd gjorde sig mången glad stund med att utbyta kvickheter om denne judiske bedragare som hade kunnat tro sig i stånd att slå i bildade personer sådant nonsens. En enda hade gått hem betänksam från förhandlingen. Dionysios hade inte sinne för vad som passade sig, han var t. o. m. opassande nog att vilja undersöka saken närmare.

Och när han sökte aposteln för samtal, fick han del av en så nykter och redig relation av händelserna kring den tomma graven och om apostelns egen upplevelse på vägen till Damaskus, att den lärde rådsherrn kom till tro. Man kan föreställa sig vilka nya hånskratt som utbröt i stadens bildade kretsar. Men ingenting kunde ändra på det faktum att Dionysios hade kommit till tro, blev döpt och kom att tillhöra den mycket fåtaliga kristna församling av i huvudsak slavar och kvinnor, som bildades i Athen. Enligt tämligen gamla uppgifter blev Dionysios den förste biskopen i Athen. Somliga gör honom identisk med den förste biskopen i Paris, något som väl inte är helt otänkbart, eftersom det romerska riket hade väl utvecklade kommunikationer. I så fall har han väl flyttat från Athen till Paris, där hans grekiska namn kom att uttalas Denis. Och namnet på denne Denis ingår i inskriptionen på vårt lands äldsta daterade kyrkklocka i Saleby. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 36